

Rząd przyjął projekt nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju oraz niektórych innych ustaw, który zawiera podstawy prawne potrzebne do przyjęcia dokumentów programowych umożliwiających prawidłowe i efektywne wykorzystanie środków z nowej perspektywy finansowej Unii Europejskiej 2014-2020.

Aby umożliwić jak najszybsze wykorzystywanie pieniędzy z nowej perspektywy finansowej, do ustawy wprowadzono definicje dokumentów programowych: umowy partnerstwa i programów służących jej realizacji. Umowa taka będzie przygotowywana przez państwo członkowskie UE i zatwierdzana przez Komisję Europejską. Na jej podstawie będą opracowywane programy służące realizacji umowy partnerstwa (krajowe i regionalne), które docelowo staną się programami operacyjnymi perspektywy finansowej 2014-2020. Programy te będą także zatwierdzane przez Komisję Europejską.

Umowa partnerstwa – to dokument określający uwarunkowania, cele i kierunki wykorzystania środków z budżetu UE, przygotowany przez państwo członkowskie (z udziałem partnerów społecznych i gospodarczych), zatwierdzony przez Komisję Europejską. Umowa partnerstwa stanowi kluczowy dokument, który tworzy podstawy prawne, organizacyjne i finansowe do wykorzystania środków z nowego okresu programowania UE 2014-2020, zarówno w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), Funduszu Spójności (FS), jak również Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz funduszy wspierających sektor morski lub rybacki.

Ponadto, określono tryb opracowywania i przyjmowania umowy partnerstwa oraz programów służących jej realizacji. Działania te będzie koordynował minister rozwoju regionalnego przy pomocy tworzonego Komitetu ds. Umowy Partnerstwa. Określono także obowiązki sprawozdawcze dotyczące realizacji umowy partnerstwa. Sprawozdania będą sporządzane co roku przez ministra rozwoju regionalnego i przedkładane rządowi oraz dodatkowo, w 2017 r. i 2019 r., Komisji Europejskiej.

Taki system ma umożliwić sprawną organizację prac koniecznych do przygotowania umowy partnerstwa, a następnie programów niezbędnych do jej realizacji, czyli w praktyce efektywne i sprawne wykorzystywanie pieniędzy unijnych.

Wprowadzono także nowy instrument koordynacji działań administracji rządowej i samorządowej w województwie – kontrakt terytorialny. To umowa między rządem a samorządem, określająca cele i przedsięwzięcia priorytetowe, które mają istotne znaczenie dla rozwoju kraju i województwa. Określony w niej będzie sposób finansowania, koordynacji i realizacji takich działań, a także wskazane dofinansowanie programów służących realizacji umowy partnerstwa w zakresie polityki spójności. Instrument ten umożliwi uzgadnianie wspólnych celów oraz zapewni koordynację działań prorozwojowych podejmowanych przez rząd i samorząd. Zakres jego oddziaływania jest szerszy niż kontraktu wojewódzkiego, który obejmuje wyłącznie zadania objęte regionalnym programem operacyjnym. Kontrakty terytorialne zastąpią kontrakty wojewódzkie, czyli będzie ich 16.

Projekt noweli rozszerza też kompetencje koordynacyjne ministra rozwoju regionalnego. Jego zadaniem będzie m.in. inicjowanie, opracowywanie, negocjowanie dokumentów programowych dotyczących okresów programowania unijnego. Będzie on także odpowiedzialny za inicjowanie, programowanie oraz koordynowanie realizacji planowania i zagospodarowania przestrzennego na poziomie krajowym i regionalnym. Do obowiązków ministra będzie należeć również inicjowanie, programowanie i prowadzenie polityki miejskiej oraz monitorowanie polityki rozwoju.

Nowe zasady prowadzenia polityki rozwoju

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: środa, 23, październik 2013 03:00

Rafał Rudka

Odśłony: 1066

Ponadto, aby usprawnić zarządzanie rozwojem w Polsce, w projekcie noweli powiązано działania społeczno-gospodarcze z przestrzennymi poprzez zmiany w planowaniu przestrzennym na poziomach: krajowym, regionalnym i funkcjonalnym.

Żeby wzmocnić podejście terytorialne w polityce rozwoju do projektu ustawy włączono termin: obszar funkcjonalny (zdefiniowany w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Wprowadzono także dwa inne terminy: obszar strategicznej interwencji państwa (obszar skoncentrowanych działań z zakresu polityki rozwoju ukierunkowanej terytorialnie, w tym na obszary wiejskie) i obszar problemowy (obszar strategicznej interwencji państwa cechujący się największą koncentracją negatywnych zjawisk rozwojowych).

Zaproponowano zmiany dotyczące dokumentów strategicznych. Zmodyfikowano zakres dokumentu „Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju”, a dokument „Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju” uznano za kompleksowo regulujący aspekt przestrzenny i równorzędny wobec tego pierwszego.

Większość nowych regulacji powinna wejść w życie po 14 dniach od daty ich ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Źródło: KPRM